

**HEY,
WILDMAN!**

D'allò clàssic a allò modern, i d'allò modern a allò clàssic.

Fins a quin punt hem canviat? Fins a quin punt seguim veient el món de la mateixa manera? L'amor? El patriarcat? Les dones? Les relacions? El poder? La bellesa? Fins a quin punt només canvien els noms, però seguim en el mateix context?

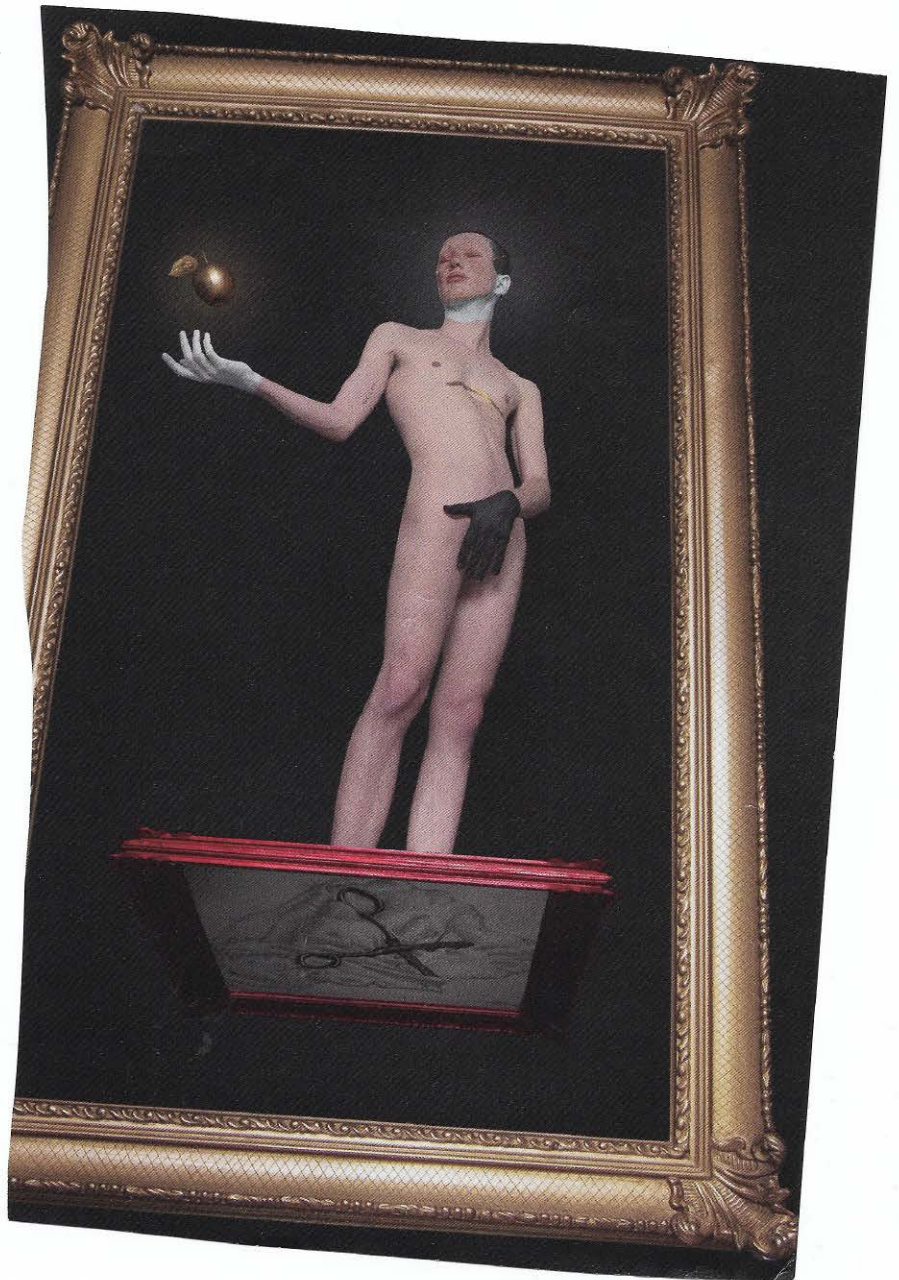
Volem apropar dos mons que estan més propers del que sembla a primer cop d'ull. Emmirallar-los. Volem explicar dos mons que, en realitat, són el mateix. Volem veure el telenotícies amb els ulls de Clitemnestra i d'Helena. Volem que Clitemnestra i Helena ens llegeixin els diaris. Volem explicar un conte clàssic a través de les notícies que ens bombardegen avui dia. Amb totes les seves injustícies, abús de poder i el capitalisme absurd.

És per això que proposem apropar la cultura grega a la realitat del segle XXI i mostrar com d'important o d'absurda resulta la nostra realitat a través de les tradicions més clàssiques. De la mà d'Helena i Clitemnestra, les filles de Zeus; de la mà de la tradició grega i l'univers grec, utilitzant el context de la Grècia clàssica i els seus mites i llegendes volem passejar-nos per la més vasta absurditat de la nostra realitat.

SINOPSI

El text de la Vicy repassa la història d'aquestes dues germanes a través de totes les tragèdies i la condensa en una sola obra centrada en la relació de germanes entre les dues i fent-les protagonistes de les seves pròpies històries per davant de tot els altres elements que hi participaren.

Quan Clitemnestra descobreix que està embarassada del seu marit (Agamèmnon), exposa totes les preocupacions de ser mare a la seva germana Helena, mentre que Helena, la dona més guapa d'Occident i futura esposa de Menelao, exposa tots els inconvenients de casar-se amb l'espartà. Quan Helena se'n va a Esparta amb Menelao, les dues germanes, a pesar seu, mantenen la relació i s'expliquen les confidències via telefònica. Mica en mica la relació de germanes es va esquinçant i la comunicació és cada vegada menor fins al punt de que en una d'aquestes converses telefòniques Clitemnestra li explica que ja té dos fills (Ifigènia i Orestes), i que per altre banda Helena està enamorada del príncep Paris i que marxarà amb ell a Troia. Quan Ifigènia desapareix, Clitemnestra s'assabenta per la televisió que Agamèmnón l'està sacrificant com a ofrena per la deesa Artemisa: donant el tret de sortida a la Guerra de Troia. Després de molt temps separades les dues germanes es retroben després de que Clitemnestra hagi assassinat a Agamèmnon com a venjança per la mort de la seva filla.

JUSTIFICACIÓ

La revisió històrica des d'una visió feminista és un objectiu que la nostra generació ha de començar encarrilar. La història mai és objectiva, la història és escrita amb la sang dels vencedors. La història mai n'és una i hem de fer mans i mànigues per posar-la en crisi.

Qui són les grans científiques, filòsofes o polítiques de la història? La majoria de la societat apel·larà a dir noms de dones del s.xx: Eva Perón, Margaret Thatcher, Marilyn Monroe, Mª Teresa de Calcuta... Però aquestes pàgines del s.xx encara son contemporànies nostres i encara no han tingut el perill de perdre's en la història. Si insistim en recordar noms de dones influents en diferents àrees del coneixement anteriors al s.xx serà quan surtin tímidament Marie Curie, Jeanne d'Arc, Isabel d'Anglaterra, Cleopatra, Santa Teresa de Jesús, Artemisa Gentileschi, Hipatia d'Alexandria... Però aquests noms si en fem una llista seran ínfims comparats amb els noms masculins que la història, que ens han fet aprendre, ens ha fet memoritzar. És claríssim que la història ens l'han fet aprendre des d'una visió heteropatriarcal on els noms de les dones han estat esborrats de la memòria.

La història difícilment serà reescrita però és obligació de la dissidència que sigui *revisitada* i *reanalitzada*. Grècia va ser el bressol de la civilització occidental [sic], però qui bressolava al infant (elegantment mascle) que dormia en aquest bressol? La revisió de les *putes de Grècia* és una necessitat.

NOTES DRAMATURGIA

Hey Hermana es una reescritura de los mitos de Helena y Clitemnestra, dos figuras frecuentemente revisitadas por la tradición literaria pero pocas veces abordadas poniendo el foco en su lazo fraternal. Esta pieza dramática parte de la pregunta por ese vínculo y actualiza el mito estableciendo relaciones intertextuales con otras voces femeninas (Patti Smith, Liliana Bodoc, Margarite Yourcenar, Virgine Despentes, entre otras). Relatos fundacionales de las estructuras simbólicas de Occidente, los mitos griegos persisten en el tiempo, habilitando pequeñas reformulaciones que resquebrajan el loop narrativo. Dislocadas del imaginario griego e insertas en el contexto de post eclosión del feminismo, Helena y Clitemnestra adquieren un relieve subversivo y vislumbran una nueva posibilidad: que el ejercicio de su voluntad se divorcie del sino trágico

La acción se desmarca de los enclaves espaciales y temporales fijos para instalarse en el universo impreciso e indeterminado del mito. La combinación de signos de distintos siglos se convierte en lenguaje escénico. El humor socaba la estructura de la tragedia, empujando a los personajes al borde de sí mismos. Para sobrevivir deben interrogarse, deconstruirse, volver a narrarse. El plan: vengar a las hijas, matar al esposo, cagarse en los dioses. La muerte espera a siempre a la vuelta de página. Del otro lado el deseo, la música, dos mujeres hermanas.

NOTES DIRECCIÓ

Fugirem de la corrent estètica de desmitificació del mite. Aquests personatges (Hèlena i Clitemnestra) eren reines i filles de déus i han de mantenir una essència de mite i civilitzar-les o naturalitzar-les seria un error. El que és interessant, al meu parer, és trobar el mite d'avui. I el mite d'avui no té tant a veure amb Diana de Gales o Beyoncé sinó més aviat en la T-Rex de Jurassic Park, el mosstre de Tiburón o el pallasso diabòlic de IT.

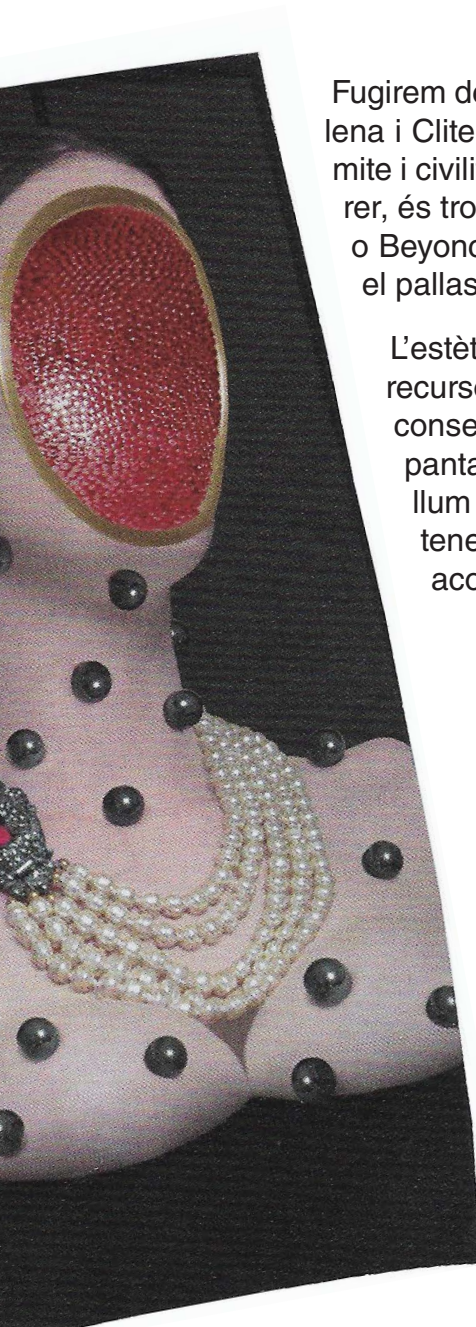
L'estètica i el seu discurs ha de ser imponent en aquest espectacle. I no tenim recursos, per tant ha de ser una estètica creativa de la precarietat si volem ser conseqüents en el nostre context. L'estètica de la nostra generació és la llum: pantalles, marquesines, edificis, cinema, instagram... I les possibilitats de la llum a escena és un camp per investigar com a creadores. Totes les sales tenen focus amb els que es pot jugar de forma alternativa a la que estem acostumats a veure des de les platees.

TÈCNiques APLICADES

La nostra companyia sempre ha tingut una especial incidència en lo actoral, així doncs el treball d'interpretació de les actrius serà el més important dins del treball.

Però també hi haurà espai per la música en directe (piano i flauta) i cant de la mà de les actrius.

Pel que fa al codi no jugarem un codi realista sinó que investigarem un llenguatge més gestual i performàtic.

FITXA ARTÍSTICA

Dramaturgia: Vicky Salvucci

Direcció: Eric Balbàs

Aj. direcció: Beatriz Bonet

Repartiment: Maria Hernández, Anna Elias i Beatriz Bonet

Espai escènic/il·luminació: Sergi Cerdan

Producció: El Eje

CALENDARI

Volem que sigui un procés llarg i lent per poder assimilar-ho i no fer una obra de teatre a l'ús.

Així doncs començarem a partir de *finals d'Octubre* a fer lectures, anàlisi i reunions de tot l'equip artístic una vegada a la setmana.

A partir *del 25 de Març fins el 31 de Maig* seran assajos de dilluns a divendres en horari de tardes.

L'estrena seria o la última setmana de Maig o la primera setmana de Juny.

CURRÍCULUMS

VICTORIA VARAS

Victoria Varas nació en Laguna Larga, el 1º de diciembre de 1986. Es Licenciada en Letras Modernas por la Universidad Nacional de Córdoba. Durante su trayecto en la Facultad de Filosofía y Humanidades integró el grupo de investigación Re/presentaciones de otredades, experimentaciones estéticas y cambios en el sistema literario argentino contemporáneo (desde 1940 al presente). En ese marco académico emprendió su trabajo final de licenciatura, Teatro y subalternidad: La dramaturgia de Jorge Villegas. Paralelamente colaboró con otros proyectos universitarios de investigación centrados en las Artes Escénicas. En el año 2014, y bajo la dirección de Mabel Brizuela, sale a la luz el libro El teatro de Antonio Álamo. Forma y sentido, que incluye dos artículos de su autoría. Flores de Pólvora, estudio preliminar del libro Incompleto (antología de obras del dramaturgo y director Jorge Villegas) es otra de sus publicaciones.

En el año 2012 ingresó a la redacción de La Voz del Interior y empezó a producir contenidos para las secciones VOS y Ciudad Equis. Su trabajo en el diario cordobés se orienta al abordaje periodístico del campo literario y teatral. Durante el año 2014 fue parte del equipo de la revista de moda y arte AY MAG, en el rol de redactora y diseñadora de contenidos. En Paralelo a su trabajo periodístico se desempeña como docente de Lengua y Literatura en el Nivel Medio.

Trabajó como actriz en distintas obras del circuito independiente cordobés y bonaerense, entre ellas Madame Ubú, Cuentos de Poupés, Pavlovski 60 Wats, Molieresca 1789, Yo Eva Perón y Alicia, nada más, Dilema y Si te viera tu padre. El proceso creativo de Alicia nada más obra fue expuesto en el Taller Internacional de Investigación y Creación Traspasos Escénicos, Universidad de las Artes, La Habana, Cuba (2014), en el que participó como asistente y panelista. Asistió a numerosas jornadas, talleres y congresos de Teatro y Literatura. Coordinó diferentes ciclos de desmontajes y reflexiones sobre el quehacer teatral. En el 2015 se muda a Buenos Aires para profundizar su formación actoral. Toma clases en el Sportivo Teatral, Rossetti, Apacheta Sala Estudio, Teatro San Martín, Argentores, Estudio Los Vidrios, entre otros centros de formación.

ERIC BALBÀS ALVAREZ

Actor, director dramaturgo y productor.

Estudió Filosofía en la Universitat de Barcelona.

Salido del Institut del Teatre, ha completado su carrera con cursos de interpretación con Javier Daulte, Fernando Piernas, Alejandro Catalán, Will Keen, Toto Castiñeiras, Luci Lenox, Tonucha Vidal, Andrés Lima, Nuria Legarda, Agustí Estadella y de biomecánica con Moreno Bernardi. Dramaturgia con Victòria Szpunberg, Pere Riera y Alistair McDowall.

También se ha formado en producción en sesiones formativas del SdE y en el curso Creació Km.0 de la AADPC. Es socio fundador de la compañía teatral EL EJE. En la cual es el responsable del departamento de producción. Y ha producido los espectáculos MASTICAR HIELO, AMOR y ELEFANT TERRIBLE.

Sus obras que se han representado son ELEFANT TERRIBLE, NAPOLEÓN y AQUÀRIUM (Barcelona y Madrid).

Sus últimos trabajos en la dirección han sido ELEFANT TERRIBLE, de Roger Torns y Eric Balbàs, NAPOLEÓN de Maria Hernández y Eric Balbàs, CABAÑA de Roger Torns y Laura Daza, AL FONTS DEL MAR (más de 700 espectadores en pisos de Barcelona), ELEFANT TERRIBLE en el Croquis 2016 de la Sala Beckett, dirigir y actuar AQUÀRIUM en Microteatre Barcelona. Ha sido ayudante de dirección de Mafia de The Mamzelles Teatre.

Ha trabajado como intérprete en ELEFANT TERRIBLE, NAPOLEÓN, SACRIFICI de Sergi Pomper Mayer con la cia. El Eje, AQUÀRIUM de él mismo, SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ de Roger Torns con la cia. El Eje, FAMYLIA de The Mamzelles Teatre, AL COMENÇAMENT de Boris Rotenstein, OBSOLESCENCE de Susanna Garcia-Prieto con la cia. El Eje i CEL·LULES T con la cia. El Eje, SE FUE EN UN BARCO de Joan Vàquez, NO PUJARÀS AL ÀTIC de Jumon Erra, ANTÍGONA.GARZÓN de Boris Rotenstein, entre otros.

MARIA HERNÁNDEZ

Sortida de l'Institut del Teatre i del Galliner de Girona, he completat els meus estudis a l'Argentina amb Claudio Tolcachir a Timbre4, Ricardo Bartís a l'Esportivo teatral i amb Javier Daulte i Guillermo Cacacce. També vaig fer Clown amb Pep Vila i Biomecànica amb Moreno Bernardi. Els meus últims treballs han estat "Masticar Hielo" de Marc Ribera al Teatre Tantarantana, "Aventures Brillants," lectura dramatitzada dirigida per Ivan Morales presentada a la Sala Beckett; "Napoleón" escrita a quatre mans amb l'Eric Balbàs; "Sacrifici" de Sergi Pompermayer, a La Villarroel; "Carne viva" de Denis Despeyroux (a l'Argentina); "Soliloquejar amb algú" de Roger Torns a La Seca; "Checkmate" de S.Serratosa; "Obsolescence" de Susana Garcia-Prieto; "Atrapados en la Red" de la companyia Reteatro i "Cèl·lules T" de Gerard Nicasi, entre d'altres. He participat en el curtmetratge "Lara love."

ANNA ELIAS

Nascuda l'any 1987 a Barcelona, graduada en estudis superiors d'interpretació i cant a l'Escola Eòlia.

En teatre ha participat a *La padrina*, espectacle escrit i dirigit per Alberto Ramos, *Un món líquid*, escrita i dirigit per Marc Guevara; *Cèl·lules T*, de la Companyia El Eje del mal; *Alícia ja no viu aquí*, dirigit per Josep Galindo i amb la dramaturgia de Pablo Ley; *Paral·lel 1936*, dirigit per Pere Sagristà.

Com a cantant ha format part de la CIA D.O., del grup Dekrepits i del grup Dijous Paella.

En televisió ha treballat a les sèries *Pop Ràpid* de TV3, creada per Marc Crehuet i *La Sagrada Família* de Dagoll Dagom.

SERGI CERDAN

Al 2009 obté el graduat superior en disseny d'interiors per l'escola Eina, escola de Disseny i Art i cursa el workshop d'escenografia organitzat per RCR Arquitectes (guanyadors del premi Pritzker 2017) i tutoritzat per Paco Azorín i Pedro Chamizo al Laboratori Barberí d'Olot. Al 2013 comença els estudis d'escenografia a l'Escola Superior d'Art Dramàtic col·laborant com a escenògraf, dissenyador de vestuari i/o il·luminació a: "Protocolo de construcción" de Sonia Fernández (2015); "Existens, the Mess we made" de Paloma Muñoz, (2015); "Quiero viajar a Roma para conocer Jerusalén" de Daniela d'Acosta (2016); "That time" de Gina Surià (2017); "Tra(d)ició" de Núria Salas (2017); "Pell d'escates" de Anna Romaní (2017); "Wu Wei" de Raquel Klein, Teatre Estudi (2017 i 2018); i "La comèdia dels Errors, el Musical" de Joan Maria Segura (2018) i "Masticar Hielo" de Marc Ribera (2018).

BEATRIZ BONET

Soy actriz formada en el Programa de Técnica Meisner de Javier Galitó-Cava y en la escuela de interpretación de Cristina Rota. Complemento mi formación con profesionales como Nuria Badía en Técnica Chéjov de voz, Valentina Caladriello en Combate escénico o Esteve Soler en dramaturgia. Soy además Licenciada en Físicas por la Universidad de Oviedo. En teatro he participado en "Almost not crazy", dirigida por Iván Morales en el Estudi de Laura Jou, o en el microteatro de Carreteras Secundarias, protagonizando la obra "Las novias". En cine he trabajado en el cortometraje "Transiciones", dirigida por Alejandro Martín Richarte y he hecho una figuración especial en la película de Javier Ruiz Caldera "SuperLópez", aún por estrenar. En televisión, he colaborado como figuración especial en la serie "El día de Mañana", dirigida por Mariano Barroso para Movistar Plus. Actualmente colaboro con la compañía El Eje como ayudante de dirección y actriz.

MATERIAL DE CREACIONS ANTERIORS

ELEJE

El Eje és una companyia fundada el 2013 per l'Eric Balbàs, la Mar Pawlowsky, la Maria Hernández i el Marc Ribera. Tots ells intèrprets que han hagut d'anar desenvolupant-se com a productors dels seus espectacles. El Eje s'ha fet un lloc dins del espai teatral català amb vuit espectacles a les nostres esquenes:

CÈL•LULES T, de Michael Kearns dirigit per el Gerard Nicasi (Sala Porta4)

OBSOLESCENCE, de Susanna García-Prieto i dirigit per l'Alex D. Capo (Espai Fontana)

SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ, escrit i dirigit pel Roger Torns (La Seca Espai-Brossa)

DANI I LA PROFUNDA MAR BLAVA, de J. P. Shanley i dirigit per l'Eric Balbàs (Espais no convencionals)

SACRIFICI, escrit i dirigit per Sergi Pompermayer (La Villarroel)

ELEFANT TERRIBLE escrit i dirigit per Eric Balbàs i Roger Torns (sala Beckett)

AMOR de Paula Ribó i dirigit per Paul Berrondo (La Vilella)

MASTICAR HIELO escirt i dirigit per Marc Ribera (Teatre Tantarantana)

La companyia EL EJE treballa amb textos de nova creació de dramaturgs catalans contemporanis i amb una nova línia d'espectacles d'adaptacions de textos internacionals dirigits per nosaltres mateixos (que som tots actors de formació). Una línia podríem dir més comercial, amb projectes que necessiten de sales amb més recursos tècnics, més personal, més diners, etc., i una altra línia una mica més detallista, on ens poguem centrar, sobretot (sense oblidar la importància de tots els signes teatrals), en allò que ens fa perdre la son: la interpretació.

D'aquesta manera volem englobar dues línies diferenciades, una de teatre de sala i impulsora de la dramaturgia catalana i l'altra d'espectacles més arriscats que ens donen l'oportunitat d'elaborar muntatges una mica més alternatius. Amb els dos projectes, però, acabem arribant a uns espectadors que no pensem que hagin de ser massa diferents segons el cas: sempre hem opinat que ens encanta actuar tant per al senyor i la senyora que mai van al teatre com per als espectadors més "modernets" i "culturetes".

Masticar Hielo de Marc Ribera al Teatre Tantarantana.

Elefant Terrible d'Eric Balbàs i Roger Torns a la Sala Beckett.

Sacrifici de Sergi Pompermayer a La Villarroel.

Soliloquejar amb algú de Roger Torns a La Seca Espai Brossa.